

בש"פ 1476/21 - מדינת ישראל נגד חסין אבו זאייד

בבית המשפט העליון

בש"פ 1476/21

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: חסין אבו זאייד

בקשה רביעית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ו באדר התשפ"א (10.3.2021)

בשם המבקשת: עו"ד יובל קדר

בשם המשיב: עו"ד יורם שפטל

החלטה

1. בקשה רביעית להארכת מעצרו של המשיב, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, החל מיום 11.3.2021, למשך 90 ימים או עד למתן פסק דין בעניינו בתפ"ח 35367-09-19 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

2. בהחלטה קודמת של בית משפט זה (בש"פ 3588/20 מדינת ישראל נ. חסין אבו זאייד (10.6.2021), השופט י' עמית), תוארו העובדות הצריכות לעניין, אין צורך לחזור ולפרטן. בתמצית יאמר, כי לפי העובדות המתוארות בכתב האישום, ביום 10.7.2019 רצח המשיב את חברו, עבד בדאווי, בעת שהלה שהה בביתו. המשיב דקר את חברו

עמוד 1

דקירות מרובות, נטל את מערכת ההקלטה של מצלמות האבטחה, ונמלט לשטחי הרשות הפלסטינית.

3. ביום 24.7.2019 נעצר המשיב, בעודו שוהה בתחומה של הרשות הפלסטינית. ביום 15.9.2019 הוגש נגד המשיב כתב אישום, המייחס לו עבירת רצח (בכוונה) בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 301א(א)(7) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); וכן עבירת שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

4. ביום 17.6.2021 הוחלט על מעצרו של המשיב, עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בהמשך, הוארך מעצרו מעת לעת, על ידי בית משפט זה (בש"פ 3588/20 מדינת ישראל נ. חסין אבו זאייד (10.6.2020), השופט י' עמית; בש"פ 6050/20 מדינת ישראל נ. חסין אבו זאייד (10.9.2020), השופט י' וילנר; בש"פ 8362/20 מדינת ישראל נ. חסין אבו זאייד (23.12.2020), השופט ע' ברון).

5. ביום 2.3.2021 הגישה המבקשת את הבקשה שלפני, במסגרתה טענה כי עבירת הרצח-החמורה שבספר החוקים - המיוחסת למשיב, והעובדה שהמשיב לא חדל מלדקור את חברו, אף לאחר שהתמוטט על הרצפה, והתבוסס בדמו, ושאר נסיבות ביצוע המעשה, מלמדים על מסוכנות שלא ניתן להפיג בדרך של חלופת מעצר. עברו הפלילי של המשיב, מלמד גם הוא על מסוכנותו הרבה. למשיב חמש הרשעות קודמות, בעבירות אלימות, רכוש וסמים, בגין ריצה בעבר תקופות מאסר משמעותיות. החשש מפני שיבוש מהלכי משפט, ממשי וקונקרטי, לאחר שהמשיב לקח איתו את תיעוד האירוע, ונמלט לשטחי הרשות הפלסטינית.

6. באשר לניהול ההליך, טען ב"כ המבקשת כי עד כה התקיימו מספר דיוני הוכחות. דיוני הוכחות נוספים נדחו, לאחר שב"כ המשיב הודיע, כי לא יתייצב לדיונים, בעקבות מגיפת הקורונה, והשתייכותו לקבוצת סיכון. דיוני הוכחות אחרון התקיים אתמול, אך דיוני הוכחות נוספים קבועים רק ליום 28.6.2021 וליום 11.7.2021. כך, למרות שפרשת התביעה קרובה לסיימה, ובכוונת המבקשת להעיד בהמשך רק עדת תביעה אחת, ברור כבר כעת, כי משפטו של המשיב לא צפוי להסתיים בתוך תקופת ההארכה המבוקשת.

7. בדיון שנערך לפני, פרש ב"כ המשיב יריעה עקרונית, בדבר הפגיעה בזכויות הנאשמים, הנגרמת כתוצאה מהתמשכות ההליך העיקרי, והארכות מעצר חוזרות ונשנות. תוך שהוא מתבל את דבריו בציטטות מפסקי דין, שאף שניתנו עוד בשנות השבעים, לא נס ליחם (לדוגמה: ב"ש 113/72 משה סביון נ' מדינת ישראל, כו(2) 298 (1972); ה"מ 119/74 מדינת ישראל נ' ציון משאט, כח(1) 585 (1974); ב"ש 276/76 זלמן כוגן נ' מדינת ישראל, לא(1) 643 (1976)).

8. בהמשך, התמקד ב"כ המשיב, בעניינו הפרטני של המשיב, וטען כי לאור התמשכות ההליך, יש להמיר את המעצר מאחורי סורג ובריה, במעצר באיזוק אלקטרוני. ב"כ המבקשת היה תמים דעים עם ב"כ המשיב, כי הארכות המעצר החוזרות והנשנות, אינן אידיאליות. אך לדבריו, העומס המוטל על בית המשפט המחוזי, כבד מנשוא, ולכן אין מנוס מהארכת מעצרו של המשיב.

9. אין זו העת להאריך בדברים, כשצו המעצר עומד לפקוע, וכשנסיבות העניין אינן מחייבות לעשות כן: דינה של הבקשה להתקבל.

מסוכנותו של המשיב, זועקת מן המעשים המיוחסים לו. המשיב דקר את חברו שוב ושוב, ולא חדל מלדקור, אף כשחברו נפל מתבוסס בדמו. המשיב נושא עמו אף חטוטר, בדמות שורת הרשעות קודמות, בגין ריצה עונשי מאסר ממושכים. החשש מפני שיבוש הליכי משפט, נמצא אף הוא, באופן ממשי, ברקע.

10. אמת נכון הדבר, העובדה שכבר כעת, יודעים אנו, כי בקשה נוספת להארכת מעצר, כנראה, בוא תבוא, מעיקה. הפגיעה בחרותו של המשיב, קשה. יחד עם זאת, עלינו להביט על התמונה בכללותה: המסוכנות הנשקפת מן המשיב רבה; החשש משיבוש הליכי המשפט ממשי; והחשש מפני הימלטות המשיב רציני. כל אלו מורים, כי אין מנוס מקבלת הבקשה.

11. אשר על כן, הבקשה מתקבלת. אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 11.3.2020, או עד למתן פסק דין בעניינו בתפ"ח 35367-09-19 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ו באדר התשפ"א (10.3.2021).

שׁוֹפֵט